

Die inspireren dan "wanneer jullie toch bezig gaan, kun je misschien eens dit of dat gaan doen". En mogelijk zijn er dan enkelen in zomerland die hun lui vergeestelijkt achterwerk opheffen, van hun wolkje afdalen en beneden proberen om een dergelijke boodschap over te brengen. Kortom: het is daar wel een heel losse organisatie.

Ga je een stapje naar boven toe dan kom je terecht in een geestelijke close harmonie. Het zijn dan wel geen comedian harmonists of iets dergelijks, maar zij hebben toch veel meer eenheid dan b.v. de leden van de verschillende politieke partijen onder elkaar in uw land.

Er is een voortdurende wisselwerking, ook met nog hogere regionen waar een nog betere voorkennis bestaan van mogelijkheden, omstandigheden en invloeden. Deze gegevens plus de mogelijkheden zoals dezen door iemand die nog niet al te ver van de stof afstaat kunnen worden overzien vloeien dan samen tot een soort werkplan.

Daarin zit dan o.m. het feit dat er sprekers zullen worden afgevaardigd. De meeste sprekers die u krijgt tijdens bijeenkomsten van de orde of de andere groepen - andere namen - die wij elders helpen bestieren - zijn bijna altijd personen die net boven het zomerland uit zijn gekomen of zelfs mensen die nog in hoog-zomerland leven en als proef mogen kijken of zij ook al door een medium kunnen praten.

De boodschappen die doorkomen worden alleen maar heel vaag, heel beperkt, vastgelegd. Er is geen behoefte om dat alles nu eens heel erg precies te doen: iedereen mag het zeggen zoals hij of zij wil. Maar wanneer je uitgaat voor de groep dan wil je toch wel een bepaald denkbeeld uitdragen.

Maar dat moet je dan ook wel doen en om het ook goed te kunnen doen heb je als spreker over een "netwerk" zoals wij dit plegen aan te duiden. Het bestaat uit een aantal persoonlijkheden met kennis waar je zo nodig dan even een beroep op kunt doen.

Elke spreker is dus a.h.w. het middelpunt van een soort telepathisch vlechtwerkje. Daardoor lijken de meeste sprekers dan ook veel meer te weten dan zij feitelijk en zelf weten. Maar daar staat tegenover dat hetgeen men schijnt te weten ook iets is wat de orde inderdaad weet.

Op aarde liggen de zaken gemeenlijk anders, al zijn ook daar mensen die heel wat schijnen te weten. Maar wanneer je goed kijkt weten zij ook niets: zij zeggen maar wat. Maar de anderen valt dat niet op omdat zij niet begrijpen wat er feitelijk gezegd wordt.

Wanneer u naar die sprekers kijkt moet u ook weer niet denken aan een vast aantal. Je hebt harmonie met een bepaald medium. Goed. Dan werk je natuurlijk bij voorkeur met een bepaald of bepaalde mediums. Ik b.v. houdt nogal van mediums met enig gevoel voor humor en enig sarcasme. Vandaar dat u mij hier zo nu en dan aan zult treffen. Ik heb nog een andere geprefereerd medium dat een veel hatelijker persoonlijkheid heeft. Maar daar komt mij persoonlijkheid dan weer zo goed en mild doorheen. Dus dat vindt ik dan ook weer prima.

Zo heeft ieder van ons wel zijn eigen voorkeuren en je kunt dan ook wel aannemen, dat het aantal sprekers dat door een bepaald medium doorkomt in aantal enige tijd ongeveer gelijk zal blijven. Voorbeeld: medium a heeft gemiddeld rond de 20 sprekers. Daarvan zijn er dan mogelijk 3 die ook regelmatig bij medium b doorkomen. Toch heeft ook dat medium b wel degelijk een 20 tal sprekers die daardoor regelmatig door plegen te komen. enz.

Er bestaat dus een soort verbredingsapparaat. Maar er zijn ook heel wat entiteiten die menen "wat heb je er aan door een mens voor al die mensen te gaan zitten kletsen." Iju ja, de mensen luisteren, vinden het mogelijk nog erg mooi ook, maar doen dan toch iets anders.

Zij menen b.v. dat het beter zal zijn om de mensen geestelijk te inspireren. Wij sprekers zeggen dan weer: dat kost je een hoop geestelijke transpiratie en wanneer de inspiratie weer voorbij is vraagt men zich op aarde waarschijnlijk alleen maar af hoe het toch komt dat men zo gek is geweest.

Deze groep houdt zich er dus mee bezig mensen te beroeren en in hen bepaalde denkbeelden te wekken en zo mogelijk vast te leggen. Daar dit nu niet bepaald eenvoudig is en heel wat energie kan kosten maakt men daarbij heel vaak gebruik van krachten die door meditatie e.d. op aarde zelf werd opgewekt.

Deze afdeling boekt toch vaak heel aardige resultaten. En zij hebben vaak de vreemdste klanten. Het is b.v. best mogelijk dat u iemand op een preekstoel bezig hoort en dat er opeens een stukje odv doorheen flitst. De man is kwestie is dan wel even zijn ap propo kwijt, maar dan haalt hij de h. Jozef of desnoods de H. Alliakus er bij en komt zo al snel in het goede spoor. En elders grijpt men dan vaak terug op figuren als Johan Huss, u weet wel, de uitvinder van het verbrande bruinbrood.

Onder de " clienten" bevinden zich soms ook politieke sprekers. Die krijgen dan gemeenlijk later wel van hun fractie op hun donder, maar dat hindert minder. Zij hebben dan in iedergeval eens iets gezegd wat werkelijk gezegd moest worden.

Ook probeert men vaak in loed te krijgen op staatshoofden. Maar dat is wel hardstikke moeilijk, want de meesten van hen hebben een geestelijk bord voor de kop. Daar moet je dus altijd met meerderen tegelijk aan werken en zelfs dan is het vaak gemakkelijker zo iemand ziek te maken dan om hem tijdelijk verstandiger te krijgen.

Dat wordt dan ook wel gedaan. Dat alles valt nog binnen het werken van uit de sfeer die wij eens klank en kleur hebben genoemd tot Philips dit begrip van ons gestolen heeft. Een sfeer die dus een mengsel is van verschillende soorten trillingen, maar geen vorm meer kent.

Bezie je deze werkers als groepen dan kun je zeggen dat er een zevental actief is. Zij werken ieder op een eigen wijze. Dan zijn er groepen die zich voornamelijk bezig houden met geestelijke genezing, er zijn er die zich voornamelijk richten op de hulpverlening aan degenen die op aarde overgaan.

Maar denk niet dat dit gesloten groepen zijn, zo" als je een maal een spreker bent kom je nergens anders aan te pas." Op aarde is het zo dat men werkt voor een bepaald departement en alle andere departementen kunnen wat jou betreft u weet wel, mits je eigen departement er maar goed afkomt.

Maar een spreker kan dus gaan helpen in de een of andere sfeer, kan helpen bij beïnvloeding van mensen op aarde. En ook het omgekeerde is mogelijk. Bovendien is de harmonie niet sterk begrensd, zodat je heel wat relaties vormt met entiteiten die nu niet bepaald geheel odv zijn, maar toch bestrevingen kennen en denkbeelden hebben die voor ons erg interessant zijn.

Voor ons is dat zo iets als een goede karpervijver, waarin wij ook vele gastsprekers weten te vangen. Maar laat ons nog een trapje naar boven gaan. U zit dan al in het alleen nog kleuren verdnende licht.

Daar vindt U het begin van wat je de leiding zoudt kunnen noemen. Hier zijn entiteiten die precies weten welke invloeden er gaan komen en die veel beter weten op welke wijze je krachten in kunt zetten vanuit de geest. Wanneer het werkelijk belangrijke zaken zijn zie je hen vaak ook zelf nog mee ingrijpen.

Een enkeling uit deze sfeer wil ook nog wel eens doorkomen als spreker of gastspreker op een seance. Men wil ook wel eens een keer iemand inspireren, maar dat zijn voor hen a.h.w. ontspanningsuurtjes: Het werkelijke werk is een geestelijke harmonie beseffen, instandhouden en uitstralen. Daarnaast probeert men t.a.v. bestaande disharmonien gemeenlijk de juiste kompenenserende waarden te ontdekken.

Kom je nog een stapje hoger - je zit dan al een beetje in het witte licht - dan zie je daar een groot aantal entiteiten die soms op aarde heel grote namen zijn, maar er zijn er ook velen waar u nog nooit van hebt gehoord. Alles lichtende figuren. Daartussen treft u dan ook een aantal van onze leiders. Wanneer ik dit woord voor hen tenminste mag gebruiken.

Wanneer wij spreken over b.v. de grote raad van de witte broederschap, dan kunt u wel aannemen dat deze door 98% uit deze sfeer komt en dat 1% zelfs nog hoger is.

Spreken wij over de raad van de orde der verdraagzamen dan moogt u wel aannemen, dat de leden daarvan ook in deze sfeer zitten - al spreken wij daarvan zelden. U kent hen niet of hoogstens bij bepaalde schuilnamen. Zoals degene die gemeenlijk voor de orde spreekt t.a.v. het nederlandstalig gebied. Hij noemt zich "Theodotus", de door god beminde en god beminnde. Oorspronkelijk iemand die nog langere tijd in mijn huidige sfeer zat - de kleuren sfeer en zelfs nog de sfeer die ik dan toch maar aan zal duiden met klank en kleur.

In het begin is hij nog vele malen als spreker bij de orde doorgekomen. Maar nu is hij zover gekomen dat hij nog slechts zelden iets van zich laat horen maar zich wel t.a.v. het nederlandse taalgebied gedraagt als een soort secretarus generaal.

De u bekende schuilnaam maakt hem tot een door god geliefde en zeker niet zonder redenen. Wanneer je weet wat voor een leven hij op aarde heeft geleid en je ziet waar hij nu terecht is gekomen dan krijg ik het gevoel dat daar van hoger hand toch werkelijk wel een handje geholpen is. Trouwens, zelf heb ik daarover ook geen klagen. Hij beheert niet alleen nederland, maar nog drie andere gebieden. Hij zorgt hier o.m. voor de indeling, de programmering - als je dit werk tenminste zo moogt noemen.

Daarnaast houdt hij zich bezig met het verstrekken van allerhande richtlijnen t.a.v. geestelijke hulp, paranormale genezing en hou t zich ook bezig met inspiratie. Je ziet hem maar zelden zelf actief worden op aarde, in zeer vele gevallen is hij een soort raadgever of opdrachtgever.

Bij ons is het nog altijd zo dat je, zodra je een raad als juist ervaart, deze ook opvolgt en beschouwt als een soort order, een soort bevel. Och, was dat op aarde ook maar zo: dat men wanneer men beseft dat iets gezond verstand is, konkludeert: dit is juist dus doe ik het ook zo en niet anders. Maarja, op aarde wordt het verstand geregeerd door de emoties en zoals u weet wordt de emotie vooral gewekt door een onbehagen dat in een mens bestaat.

Soms wordt dit dan omgezet in een dankbaarheid dat het uiterlijke onbehagen hem voorbij gaat, soms is men ondankbaar en gespannen omdat men het gevoel heeft dat dit ook de persoon zelf zou kunnen overkomen en men probeert daartegen voorzorgen te treffen.

Allen in de groep en sfeer waarover ik nu spreek kunt u rekenen tot de hogere en werkelijk lichtende geesten. Maar er zijn heel wat mensen die op aarde lid van de orde zijn geweest of daarvoor heel veel hebben gevoeld, die geestelijk door allerhande omstandigheden toch veel lager terecht komen.

Er zitten er heus wel enigen nog in novelland en er zijn er zelfs bij die het nog iets lager hebben gezocht. Maar zou lang zij nog enige harmonie met ons bezitten kunnen wij hen niet in de steek laten. Er is een voortdurende reeks van reddingsexpedities, juist naar dergelijke personen gericht. Zij worden in de gaten gehouden opdat zij onmiddellijk vrij gemaakt kunnen worden zodra zij maar aanvaarden dat zij niet waren zoals zij zichzelf hadden willen zien. Want dat is gemeenlijk het springende punt.

Deze afdelingen die dit werk doen worden vaak aangevuld met passende personen en vaak gebruiken wij daarbij ook mensen uit uw wereld - in uitgetreden toestand natuurlijk. Zij gaan mee omdat zij door hun aardse bestaan en denken toch veel dichter bij die entiteiten staan dan b.v. iemand die al lange tijd in hoogzomerland leeft.

Het is een kwestie van begrijpen: een minister b.v. die zelf een hoog salaris heeft, kan zich niet voorstellen dat het opslaan van de broodprijs met slechts vijf centen toch voor sommige gezinnen een kleine ramp kan betekenen. Begrip voor de verhoudingen bij de ander zijn weg.

Ook wij zoeken dan iemand, die de verhoudingen nog wel kent en die dan kan reageren als een soort vertaler, die de trillingen van een hogere entiteit om kan zetten in een kracht en een licht die nog net aanvaardbaar blijven voor degenen die in het duister zitten.

Op die manier krijg je nog heel wat entiteiten mee naar boven. Ook al vissen wij in dergelijke gevallen natuurlijk niet alleen op zielen die al bij de orde behoren. Alles wat een beetje licht zou willen hebben en enige kans heeft hoger op te gaan nemen wij meteen mee. Trouwens, wanneer u op snoek gaat vissen gooit u ook niet elke baars of grote voren die u vangt zonder meer in het water terug. Wij ook niet en dus krijg je op een dergelijke tocht soms heel wat mee te nemen.

Er zijn nogal wat mensen die steeds weer denken: jullie in de sferen hebben het toch maar gemakkelijk. Laat mij mijzelf als voorbeeld nemen: ik probeer nu wel gezien het onderwerp in een wat waardiger gedaante dan normaal voor u op te treden, maar weet u dat onegveer 20 jaren geleden ik nog niet door kon komen zonder bepaalde oude lichamelijke kentekenen zeer duidelijk te demonstreren?

Weet u dat ik heel vaak veel te scherp en te hatelijk was en zelfs een soort spreekverbod kreeg? Men zei: jonfen, laat alles eerst nog eens goed bezinken zodat je weet wat je doet en zegt.

Je bent heus niet één, twee, drie, huplakee zalig klapwiekende. Je gaat niet zonder enige moeite omhoog met al die enige zorg vliegen en zingen bij de harp. Trouwens, voor mij zou dat toch niet zijn want dan zou ik opeens Henri met het harpje zijn.... en dat lijkt mij maar niks.

Wanneer je overgaat blijft je feitelijk grotendeels bezig met alle denkbeelden die je al had, over jezelf, over de wereld. Je wordt wel met de waarheid omtrent jezelf gekonfronteerd, maar zelfs wanneer je die verwerkt ben je er nog niet meteen af.

Denk aan uzelf: hoeverlen zijn er niet die elke dag zich weer voornemen op te houden met roken, met drinken of iets anders? Er zijn wel mensen die een dergelijk voornemen zonder uitvoering 60 of meer jaren lang volhouden.

Zo gaat het ons ook: je moet wel van bepaalde gewoonten af, maar dat is vaak erg moeilijk. Hoe lang men een gewoonte nog ondanks beter weten vol kan houden heeft bij ons sprekende voorbeelden gebracht. Een daarvan is iemand die op het ogenblik ook bij de orde behoort.

Iemand die nu ook aardig hoog zit, maar die in zijn zomerland tijd nog elke dag naar de " witte" ging -- de witte in het haagse bos, want het was een hagenaar -- om daar zijn glaasje wit te drinken.

De man heeft het ruim 20 van uw jaren volgehouden daar in zomerland. Op bepaalde ogenblikken brak hij gewoon los. Dan zag hij weer die boom op het terrein van de witte met dat tafeltje er onder, soms zag hij er zelfs de muziek bij. Daar zat hij dan in de geest te drinken tot hij er op een gegeven ogenblik ineens vanaf was. En wij maar zoeken naar de muziek, zoeken naar de witte, geen witte, geen muziek. Wij zoeken naar die entiteit, maar die was er ook niet. Dus, zo zeiden wij, is hij vast met de muziek mee. Maar later hebben wij hem weer gevonden.

Hij was opeens gaan veranderen en had een soort inkapseling doorgemaakt. Zoiets kan u later ook overkomen, zelfs wanneer u bij de orde behoort. Er kan ook voor u een periode komen waarin u allereerst uzelf zult moeten overwinnen. U krijgt hulp, maar u zult het heus zelf moeten doen.

Wanneer u eenmaal zelf in zomerland bent dan kan dat heel gezellig zijn. Alles wat je maar mooi en gezellig vindt vind je er terug: je denkt er maar even aan en zij zijn er.

Maar die dingen hebben op de duur maar weinig te zeggen. Wat heb je aan een slagroomtaartje wanneer je weet dat het altijd weer hetzelfde is wat je eet: illusie. En wat heb je aan een borrel wanneer je er niet dronken van kunt worden en de smaak ook steeds flauwer wordt omdat je je steeds minder kunt herinneren hoe je je op aarde voelde na die borrel.

Alles verbleekt steeds weer een beetje en zo komt er toch een tijd waarop je je af zult vragen " wat moet ik zijn, wat moet ik doen?" Dan pas neem je enige afstand van je menselijke persoonlijkheid. En dit afstandnemen gaat dan gepaard met een soort isolement. Ik wil niet zeggen dat je geheel onaanspreekbaar wordt, want er zijn altijd nog wel banden die blijven bestaan en zaken waarop je blijft reageren. Maar je gewone wereldje met al die entiteiten waar je dan toch een beetje harmonisch mee was is weggefallen.

Je gaat jezelf terugvinden en stemt... a.h.w. je wezen af op een nieuwe en meeromvattende harmonie. Daarin vindt je dan ook weer de mogelijkheid tot actie. In de plaats van het vormen beschouwen komt er nu een beleven, actie, veranderingen in jezelf veroorzaken en buiten jezelf kenbaar willen maken. Wat ook erg interessant kan worden.

Zo ziet u, dat je langzaam maar zeker toch wat opklimt. Het jammere van de mensen is, dat zij dit op aarde en in het begin in de geest niet begrijpen.

Ikzelf heb het b.v. voor mijn doen toch aardig ver geschopt. Maar er zijn nog altijd mensen die, wanneer zij mij eens bezig gehoord hebben, mompelen " Dat moet vast een spotgeest zijn". Wat ik dan op mijn beuēt weer bespottelijk vind. Want ik spot niet, ik wijs alleen op vele bespottelijk zere punten. Het steekt mij wel, dat dergelijke mensen zelf niet begrijpen dat zij zovele zere punten hebben dat juist zij aan mijn uitspraken nog wel een puntje kunnen zuigen.

Zo ga je dus langzaam verder. Er komt een ogenblik waarop je steeds meer ook gaat begrijpen van de leidinggevende ploegen in het witte licht, dan je ook beter gaat begrijpen hoe die raad feitelijk functioneert. Want je noemt het raad, maar in feite is het een sterke harmonische factor die voor het werken en bestaan van de orde bepalend is. Misschien ga je dan zelfs begrijpen, dat dit geen konstante is.

Er zijn veel mensen die aan een raad denken als een samenstel van allerhande benoemde leden. Maar niemand benoemt hen en zelfs het aantal varieert voortdurend. Iemand die niet geïnteresseerd is, valt automatisch weg, Iemand die misschien in veel van de orde niet geïnteresseerd is maar in bepaalde punten weer wel zal op dit laatste vlak zich inschakelen en wordt dan deel van deze grote circulatie van besef die wij onze orde noemen.

Dan zijn er altijd weer persoonlijkheden bij waarvan je denkt: "vriend dat je hen hier ook aantreft." Zij behoren niet specifiek alleen bij de orde, maar ik weet dat figuren als Jezus, Boeda en vele anderen, ook grote filosofen en denkers, opeens ingeschakeld zijn in de grote raad van de broederschap of zelfs de raad van de orde.

Kijken wij verder dan blijkt dat onze raad weer deel is van die veel grotere raad. Het is alsof wij een soort subcommissie zijn geworden van de witte broederschap.

Wat die broederschap alles doet en wil kan goed en wel zijn, maar wij hebben ook onze eigen visie. Wij werken alleen mee aan die aspecten die overeenstemmen met ons denken, ons streven, onze harmonie. Toch begrijpen wij wel degelijk waarom die broederschap het een of ander wil of zegt. Maar wij denken dan nog wel eens; alles goed en wel, maar voor ons past dit niet. Wij kunnen onszelf daarin niet vinden.

Maar die grote raad heeft het besloten. Dan zullen wij het zeker niet tegenwerken, maar is het niet harmonisch voor ons, dan zullen wij er zeker ook niet aan mee werken.

Iets wat jullie op aarde maar moeilijk zullen kunnen begrijpen, want bij jullie is het gemeenlijk: ik ben er voor of ik ben er tegen en werk dus tegen. En heel vaak is het zelfs zo dat men denkt: hij of zij is er voor, d u s ben ik er tegen. Ook dat nog.

Zo iets speelt bij ons geen rol. En zo heb ik u een beetje een beeld gegeven van hetgeen die orde in de geest is. Wat zij doet? Ik heb u er al enkele aspecten van genoemd. Soms lijkt het niet veel, maar mogelijk kunt u begrijpen dat, zo de mensen niet juist denken in hun gemeenschap en je kunt ook maar een heel klein beetje in dit denken veranderen, de sfeer onder de mensen eveneens verandert.

De mensen gaan zich dan net een heel klein tikje anders gevoelen. Zij blijven zichzelf, zij zitten nog met dezelfde problemen en bezitten ook nog de zelfde mogelijkheden, maar toch zijn zij een tikje veranderd.

Er zijn er onder ons, die juist dit beschouwen als het belangrijkste werk wat de orde kan doen. Wanneer je door kleine varianten in te bouwen in de menselijk emotionele wereld en de menselijke gedachten wereld het zover weet te brengen dat de mensen iets meer van innerlijke eenheid, van innerlijke rust, van aanvaarding en tevredenheid gaan gevoelen heb je volgens mij ook werkelijk iets van belang t t stand gebracht.

Je kunt de mensen zo helpen om meer positief in plaats van voornamelijk negatief te denken en te reageren. En indien er iets op aarde van belang is, zo is het toch een positief tegenover de dingen staan.

En als u wist hoeveel mensen in deze tijd zelfs negatief tegenover zichzelf staan zoudt u raar opkijken. Er zijn heel wat mensen die innerlijk voortdurend bezig zijn zichzelf te veroordelen. Het is dan onze taak hen duidelijk te maken, dat dit weinig of geen zin heeft.

Kijk, wanneer je last hebt van een grote wrat en zeven wijnvlekken in je gezicht kun je niet opgaan voor "miss world". Dat is wel duidelijk.

Maar misschien heb je wel een groene duim en ben je in staat de beste roos te kweken die er ooit op aarde gekweekt is. Dan moet je niet toch miss world willen worden, dan moet je leren rozen te kweken. Wat een krankzinnig voorbeeld is, maar toch heus waar.

Er zijn mensen die zeggen "wij zijn zondaren". Nuja, voor ons mogen zij. Ofschoon de zonde van deze zondaren vaak gelegen is in het feit dat zij iets zonde noemen waarvan het zonde zou zijn wanneer men het niet zou doen.

Deze mensen zitten met zichzelf in de knoop. Wanneer wij hen nu maar duidelijk kunnen maken dat het er om gaat wat je innerlijk bent en niet om de verschijnselen naar buiten toe. Dat het feit dat je op aarde ook wel eens iets verkeerd doet in feite zo belangrijk niet is.

O, je kunt natuurlijk een hele hoop trara maken op aarde over homosexualiteit, de plaats van de vrouw, racisme enz. Veel mensen menen verkeerdelijk dat zij zich daarover druk moeten maken. Maar waarom eigenlijk?

Wanneer iemand nu toevallig zo of zo is en probeert er het beste van te maken, is zo iemand eker ook waard dat hij of zij geholpen wordt. Wanneer zo iemand echter voortdurend bezig is zich te verzetten tegen een wereld die hem of haar veroordeelt dan blijft er weinig kans over dat er toch nog iets goeds uit dat leven komt.

Om een voorbeeld te geven: vrouwenemancipatie is geen kwestie van steeds maar hard schreeuwen dat je gediscrimineerd wordt, maar een kwestie van je gelijkwaardigheid beleven, zover mogelijk aantonen en anderen duidelijk maken dat zij die gelijkwaardigheid op hun wijze eveneens kunnen bereiken. Dat is werkelijke emancipatie en heeft weinig te maken met schreeuwen en demonstreren.

Het zelfde met homosexualiteit, racisme e.d. Het gaat er niet om een ieder duidelijk te maken dat het goed of verwerpelijk is. Het gaat er alleen maar om dat u leert te leven met dat wat u bent als mens en dat u probeert vanuit uw eigen denken, leefwereld en gebeuren voor uzelf en alle anderen er het beste van te maken.

Dat proberen wij dan ook te bevorderen. Wij vinden het zo krankzinnig dat de mensen elkaar voortdurend aanvliegen omdat zij mogelijk de bijbel iets anders uitleggen en menen daarom alleen en alleen zelf gelijk te hebben, waarop men alle anderen broederlijk verwijt dat zij verkeerd zijn.

Wanneer er in het evangelie voor het christendom staat dat je vooral je naaste lief moet hebben, laat de mensen daar dan eerst maar eens mee beginnen. De rest komt dan mogelijk later nog wel eens aan de orde.

Er zijn altijd dingen die je nu kunt doen. Doe die dan eerst. Al het andere komt dan later wel. En al die fouten die dan nog in de wereld bestaan geef je voorlopig geen aandacht. Je kunt er nu niets tegen doen, andere zaken zijn aan de orde en wie weet gaat het voor je daar aantoe komt vanzelf wel over.

Dat zijn dingen die de orde aan gene zijde steeds weer de mensen probeert te doen beleven enduidelijk te maken. Dat is geen kwestie van geen standpunt kennen of innemen. Het is geen zaak van bepaalde dingen niet zien of willen zien zoals zij zijn of dingen veroordelen zonder ze te kennen. Zeker, dat kan heus wel eens voorkomen.

Bij ons geldt altijd weer: wanneer je een bepaald standpunt inneemt, wijs op mogelijke gevaren, maar ook op mogelijke voordelen, maak je eigen standpunt duidelijk en ga verder. Op die wijze werkt in feite het geheel van de orde aan onze kant.

Wij hebben allang geleerd dat het helemaal niet belangrijk is wat je op aarde geweest bent. Wanneer u mij hoort spreken denkt u mogelijk dat ik een opleiding als redenaar achter de rug heb. Maar mijn enige reden van bestaan op aarde was eens het slijten van kleine textilien als veters, linten en band, terwijl ik mij daarnaast ook met de verkoop van andere vaak nutteloze artikelen bezig hield, vooral aan niets vermoedende mensen.

U kunt dus niet zeggen dat ik goed geschoold of een redenaar ben geweest. Zelfs lijkt het mij zwaar aannemelijk te maken dat ik op aarde niet slechts sluw, maar ook verstandig was. En kijk nu eens. Het komt vanzelf wel weer wanneer het nodig is. U moet in ieder geval eerst bereid zijn het beste te maken van hetgeen je bent.

In de geest is het beste iets wat vanzelf wel komt wanneer je eerst maar bereid bent te aanvaarden dat je ook fouten hebt. Dan ga je immers vanzelf zoeken naar die harmonien die jou het meeste licht en de meeste vreugde geven?

Zo kom je terecht, ook als een cynisch en in feite sterk verknipt mannetje als ik in mijn laatste inkarnatie geweest ben, bij b.v. de orde der verdraagzamen. In het begin vraag je je wel eens af "Mijn God, hoe ben ik hier nu toch terecht gekomen." Wat later denk je "nu ja, hier kan ik tenminste met anderen nog iets doen waar ik het ook mee eens ben." En dan op een gegeven ogenblik kom je tot de konklusie dat je er werkelijk bij behoort.

Daarmede hebt u dan meteen een klein idee je hoe het ook met u zou kunnen gaan. Maar kijk uit. Want ik heb mensen meegemaakt die op aarde heel erg verdraagzaam waren en dan toch opeens tot de konklusie kwamen dat onze vorm van verdraagzaamheid hen toch te ver gaat.

Dergelijke entiteiten komen door die instelling dan als vanzelf met andere entiteiten in kontakt en behoren dan niet meer tot de orde aan gene zijde.

Dus voor degenen die mogelijk zo dachten: Ingeschreven staan als lid op aarde is niet zonder meer een garantie dat u in het hiernavolgende ook lid van de orde zult zijn. Tenzij u iets van de verdraagzaamheid of altans het streven daarnaar reeds nu in uzelf waar kunt maken. Ozo. Schrijf het op, hang het op zekere plaats dan kunt je het elke dag herlezen.

Realiseer u verder: de gehele opbouw in de sferen is zo ontzettend veelvoudig dat er voor iedereen een plaats is, dat er voor een ieder een lichtende wereld is waar hij of zij thuis is, waar men bij behoort.

Wij zijn maar één wereldje, één gedachtensfeertje dat zeker allerhande lagen van bewustzijn met elkaar verbindt, dat ook naar de aarde uitstraalt, maar in zich natuurlijk beperkt is. Beperkt doordat wij een benadering hebben t.a.v. de geest en het leven die anderen misschien niet of niet zo zullen hebben.

Wij zullen wel met een straal licht tot desnoods de diepste sferen naar beneden gaan om iemand uit het duister te halen wanneer wij ook maar denken dat er een heel kleine kans op sukses is, maar wij zijn niet zoals b.v. de kruisridders - een groep die in de geest ook op dit gebied werkzaam is - die met lichtende zwaarden naar beneden gaan om het kwaad te verdrijven.

Wij zijn het met deze werkwijze niet eens en menen, dat het kwaad vanzelf wel wijken zal voor het licht. Maar wanneer de persoon waarom het gaat niet in het licht wenst of durft te komen heeft het weinig zin om hem, je voortdurend tegen het kwaad verdedigende en tegen het duister dat je in feite meeneemt, naar boven te slepen.

Maar alles is natuurlijk ook nog een kwestie van opvatting. Waarmede ik probeer u duidelijk te maken dat de orde zeker niet de enig- zaligmakende weg betekent. Evenmin als zij die enige belangrijke grote geestelijke beweging is die natuurlijk op aarde te weinig aanhang en aandacht vindt.

Wij zijn gewoon een behoorlijk aantal entiteiten - wij zouden alles bij elkaar de bevolking van Nederland aardig in aantal overtreffen - die maar een heel klein deel betekenen van alle entiteiten die er in de verschillende sferen zijn.

Wij werken door de aanvaarding van hetgeen wij voelen als zijnde de grootste geestelijke wijsheid en de hoogste geestelijke bereiking. Vanuit ons bereiken zowel als de hoogste bereikingen vinden wij richtlijnen voor ons werken streven en denken. Zodra wij ons met een bereiking of wijsheid een gevoel - zetten wij deze in de praktijk om, desnoods tot de laatste bereiking of tot in de diepste sfeer toe.

Leven in het hiernamaals is niet alleen maar stilzitten en afwachten van de goede God doet. Het is en blijft een strijden en worstelen, als kennen wij meer blijheid en bestaat er voor ons meer vreugde dan u zich voor kunt stellen en beleven wij een grotere rust dan op aarde bereikbaar is waar dit ons noodzakelijk wordt.

Maar je bent bezig, je blijft actief. voortdurend ben je bezig in die werelden die symbolisch worden eengeduid als beneden je liggende, hier zul je werken. Zoals je steeds ook weer zult proberen al wat je uit de z.g. hogere werelden, de werelden die nog boven je bevattingsvermogen liggen, te begrijpen en te verwerken.

Je leert en je werkt. Wat je leert betekent de noodzaak tot werken en de ervaring vandit werken kun je dan weer omzetten in een omvattender begrip voor die hogere wijsheden en krachten waarmede je in harmonie een zekere eenheid weet te bereiken.

Op die manier groeit het ik verder. Ieder op eigen wijze. Daarom zijn wij de orde der verdraagzamen. Wij hebben zelfs geprobeerd onze volgers op aarde een beginselverklaring mee te geven.

Dat is geen tien over rood of een bestek 81. Wij verwachten ook niet dat iemand van of met de orde zal eten. Bij ons was het alleen maar een poging om weer te geven - in menselijke termen - wat wij aanvoelen dat juist is:

Overkoepel met je begrip de verschillen in godsdienst, ras, menszijn, menselijke gedragingen en geneigdheden. Zoek naar het lichten dat overal in is en probeer dit waar te maken. Probeer gewoon samen te werken.

Ga nooit klakkeloos over of tegen iets te keer, doe geen dwa-ze dingen en zeg b.v. niet : omdat het huis dat ik gekraakt had nu zal worden ontruimd ga ik autos in brand steken. Mogelijk is een van die wagens wel van iemand die hem juist die nacht hard nodig zou hebben omdat ook die van plan was ergens te gaan kraken, nietwaar? Want die dingen weet je nooit zeker.

En zo je je al wilt verzetta, doe het dan niet tegen de politiemensen, maar tegen degenen die die beslissing hebben afgedwongen en genomen hebben. Zo zien wij die dingen.

En beperk je. Zeg niet dat een officier van justitie die de zaak heeft aangekaart en doorgezegt, maar doodgeslagen moet worden. Kraak 's mans kleding en laat hem vrijelijk in zijn blootje verder lopen. Dan voelt hij wat het is om geen bedekking en onderdak te hebben. Laat de man verder gewoon met rust. Wat verder nog gebeuren moet doet de politie wel, eventueel geholpen door de pers.

Een gek beeld? Ja. Ik wil alleen maar zeggen dat verdraagzaam zijn nog niet betekent dat je je weerloos opstelt.

Geestelijk gezien zijn wij geen deurmatten en laten heus niet over ons lopen, maar wij gedogen veel. Waarom? Omdat een ieder het recht heeft zijn eigen weg te gaan. Omdat een ieder het recht heeft zichzelf te zijn. Omdat elke mens op aarde en elke geest in de sferen in zekere zin voor zich het leven moet maken, zich een bewustzijn moet vormen. Dat kan niemand voor hen doen.

Het enige wat wij kunnen doen is de positieve en lichtende krachten waar wij ons mee één gevoelen tw versterken het het voor een ieder zover wij kunnen beter te maken. Dat is eigenlijk de basis van de gehele orde in de sferen:

Zoeken naar een harmonie waarbij je niet eerst selecteert, maar uitgaat van harmonie zover zij kan bestaan en probeert krachtens die harmonie steeds meer vreugde en steeds meer besef te veroorzaken. Voor de rest moeten de anderen het dan zelf maar weten. Dat klinkt mogelijk hard, maar zo is het het beste. Want je kunt een mens niet veranderen. Maar wel kun je hem of haar helpen om van hetgeen hij of zij nu eenmaal is het beste te maken wat voor hem of haar mogelijk is.

Daarmede heb ik de beginselverklaring zoals wij die in de sferen kennen wel zo goed mogelijk in menselijke woorden uitgedrukt. Heent u dat dit alles toch een onvoldoende voorlichting is - ik zou het mij voor kunnen stellen - dan kun u vragen en zover mij dit redelijk maar mogelijk is zal ik er ook een antwoord op proberen te geven.

x Bestaan er naast groepen als de orde ook groepen die negatief gericht zijn en dus het slechte nastreven?

- Er bestaan geen gedegen negatieve groepen die je zoudt kunnen vergelijken met de orde. Er bestaan wel meestal tijdelijke, maar soms zich toch langdurig handhavende belangen gemeenschappen waarbij echter beseft moet worden, dat dezen naar buitentoe slechts als eenheid optreden en ageren omdat elk van de delen hierdoor voor zich, desnoods ten kostenvan de andere delen van de werkgroep, voordeel zoekt te behalen.

Nogmaals, dergelijke groeperingen zijn er wel maar werken en bestaan heel anders dan onze groep. Hun basis is ook geen blijvende en zich uitbreidende harmonie. De deelnemers zijn lievertjes die elkaar graag de nek af zouden snijden indien zij er nog een hadden zodra zij maar zouden denken daarvan ook maar een enkele cent wijzer te worden.

Dergelijke groepen kunnen dus wel functioneren, maar nooit met de eenheid en een door allen gedragen worden voor een ieder zoals dit bij ons bestaat. Voldoende?

x Waar positief is moet negatief bestaan.

- Beschouwd als de keerzijden van de medaille is het duidelijk dat zij nooit zonder elkaar kunnen bestaan. Maar wees voorzichtig. Ik kan b.v. niet ten onrechte stellen, dat de odv haar bestaan dankt aan de onverdraagzaamheid die op aarde zo vaak de bewustwording belemmert en je in de sferen vaak langer in duistere werelden doet vertoeven dan zonder haar noodzakelijk zou zijn.

Je kunt dus redeneren dat wij bestaan omdat het tegendeel van hetgeen wij nastreven een zo grote invloed heeft of had op de mensen en de leden van de groep. Zover hebt u gelijk.

Maar je kunt niet zeggen, dat vormgelijkheid tussen negatief en positief onvermijdelijk is en dus niet redeneren: omdat er een groep als de orde bestaat moet er ook in de duistere sferen een dergelijke orde van nu onverdraagzamen bestaan.

Onverdraagzamen bestaan daar wel, maar vormen geen orde. Het is eerder een ordeloos rommeltje.

Oorzaak: in het duister zijn betekent een ontkennen van de waarheid, daardoor een afwijzen van een groot deel van de werkelijkheid die je omringt en als gevolg daarvan een voortdurend strijden tegen de meeste aspecten van de werkelijkheid waarmee je gekonfronteerd wordt.

x Dat komt waarschijnlijk omdat die lagere geen hogere sfeer hebben die met hen meeleeft en een beetje op hen past?

- De duisteren kennen wel degelijk nog lagere sferen en krachten daarin die hen kunnen beïnvloeden en soms bevelen. Maar dat gebeurt dan niet door begrip te wekken, maar door in te spelen op hun wensen en behoeften of de mogelijkheid een bepaald waanbeeld van zichzelf in stand te houden.

Er is dus wel zo iets, maar dit is geen leiding die uitgaat van een kosmisch principe of een kosmische wet. Daarnaast is het voor ons een vraag - ik wordt even filosofisch - of er gaande van licht tot chaos niet eveneens een bewustwordings en ontwikkelingsgang bestaat, waarbij voor degenen die daaraan verbonden zijn het bereiken van de absolute chaos een opgaan in alles betekent, zoals bij ons naar wij veronderstellen het geval zal zijn bij het bereiken van de absolute ordening.

Maar zelfs dan: voor ons altans is deze weg onbegaanbaar, is het aspect dat deze weg in ons veroorzaken kan eveneens onaanvaardbaar. Daarom zullen wij indien wij ons werkelijke wezen en zijn getrouw willen blijven, wel streven naar de werkelijke harmonie die gelijktijdig volgens ons de meest perfecte ordening betekent die maar bereikbaar is. Voldoende?

x Hoe kan men in contact komen met de orde in niet nederlandsstalig gebied?

- Ik zal proberen het zo goed mogelijk uit te leggen. Wanneer u komt in een niet nederlandsstalig gebied kent men daar geen orde der verdraagzamen omdat deze naam door ons in het bijzonder voor het nederlandsstalig gebied is gekozen.

U krijgt wel met groepen daar te maken die anders heten en soms zelfs anders werken, maar waarvan de uitstraling u aan zal rekken wanneer u met ons harmonisch bent. Maar dat lijkt dan een toeval, want al onze groepen hebben één ding gemeen: door deze groepen wordt geen reclame bedreven.

Voor ons gaat het er overal om de mensen aan te trekken door een sfeer, door een zich onbewust harmonisch gevoelen dat de passende mensen als vanzelf in contact brengt met onze groepen. Elk van deze groepen heeft dus een andere, eigen naam. De een noemt zich mogelijk alfa x en de ander het jaar 2000 of zo iets. Er zijn zelfs enkele kringen die zich met een godennaam tooien, zoals o.m. in een afrikaans land waar wij nu enkele jaren werkzaam zijn het geval is.

Altijd weer is de naam alleen de omschrijving van de stoffelijke groep ter plaatse. Dat wij een overdracht van de ene groep naar de andere niet mogelijk maken via stoffelijke middelen moet u eveneens duidelijk zijn:

Stel dat wij een bekende internationale groep op aarde zouden vormen die zowel werkt in de usa als in de ussr, werkt in de derde wereld zo goed als in Duitsland en Zwitserland zou er al heel snel bij zeer vele verschillende instanties een reeks van verdenkingen rijzen niet alleen tegen ons, maar ook tegen allen die tot de groepen op aarde behoren. En dat hebben wij nu werkelijk niet nodig.

Ik kan begrijpen dat het antwoord u niet geheel tevreden stelt maar hoop toch dat het u voldoende zal zijn.

Volgende vraag.

x

De geest moet toch over middelen beschikken om alles op aarde beter -..... (lange vraag, grotendeels onverstaaanbaar)

Mag ik u een tegenvraag stellen? Zoudt u een ontzekerd en geladen pistool in handen geven van een idioot jongetje van 9 jaren? Er zijn bepaalde zaken waarvoor de mensheid nog niet rijp is. Er zijn zaken die gevaarlijk zijn door b.v. omstandigheden en onder omstandigheden, zoals bepaalde explosieven. Een ondeskundige behandeling en het gevaar wordt zeer groot.

Daarom verstrekken wij bepaalde kennis en weten omtrent dingen de mensen op aarde niet. Ons standpunt: jullie kunnen er zelf voor zorgen dat dit anders wordt. Naarmate jullie beheerster en rijper worden zullen wij jullie meer kunnen helpen. Maar u zult er eerst zelf voor moeten zorgen, dat u in staat zult zijn ook hogere machten en waarden te hanteren. Eerst dan kunnen wij de mensheid weer helpen om verder te gaan.

Wij zijn er niet om u te dragen naar plaatsen van hoger bewustzijn, wij zijn er hoogstens om er voor te zorgen dat U, wanneer u zelf opweg gaat daarheen, niet fataal zult uitglijden en zich niet fataal zult verwonden doch er met wat schrammen en builen afkomt zolang uw voornemen onverzettelijk blijft.

Sprekende voor de Orde kan ik zeggen, dat het dit is wat wij ons als taak gesteld hebben. Voldoende?

Zo, dan is hiermede de eerste reeks aanvullende gegevens verstrekt. Nu weten wij allen heus wel dat de orde der verdraagzamen lang niet altijd even verdraagzaam is. Vroeger heb ik in een meer cynische bui eens georakeld: De orde der verdraagzamen is een groep waarin men ruzie maakt over de vraag wie het verdraagzaamste is.

Maar wat wij wezenlijk willendoen en zijn - en dit geldt hopelijk zo goed voor u als voor ons - is alleen maar: een wezen te zijn of te worden dat anderen iets gelukkiger, iets vreedzamer, iets bewuster kan maken en zo iets dichterbij kan brengen tot een grote werkelijkheid.

Wanneer wij op onze wijze daartoe iets bij kunnen dragen dan mogen anderen voor ons wel degelijk hun eigen weg gaan. Wij zullen niemand " dwingen om in te gaan". Maar wij zullen wel een ieder duidelijk trachten te maken dat er middelen en mogelijkheden zijn om de wereld beter te maken, om het menselijke leven meer menselijke waardigheid te geven en het geestelijk leven in de mens steeds meer te maken tot een bron van groeiende innerlijke kracht en grotere vreugde.

Denkt u anders dan moet u het ons maar vergeven, dat wij het zó zien. Wij zeggen niet, dat wij de enige waarheid bezitten. Hoogstens hebben wij een breukdeel daarvan gevonden.

Wij zeggen ook nooit dat wij geen fouten zullen maken, want wij maken wel eens fouten. Maar die maakt iedereen. Wij zeggen ook niet dat wij een antwoord kunnen geven op alle vragen, Men gek kan altijd nog meer vragen dan 1000 wijzen kunnen beantwoorden.

Wij zeggen alleen maar: wij geloven dat je, door meer begrip te tonen tegenover je medemensen en meer te aanvaarden dat zij anders zijn, die anderen kunt helpen om beter en gelukkiger te leven en zo ook zelf meer vreugde en kracht kunt vinden in je eigen bestaan.

Wij hopen dat u tenminste dit besef met ons zult willen delen. Dan ben ik er zeker van dat u te zijner tijd toch terecht komt bij de orde aan gene zijde. En dan zult u weten dat ik hier geen propaganda-praat heb gebracht. Want onder ons gezegd en gezwezen: het kan in de sferen soms wel erg hoog-geestelijk zijn, maar het is en blijft ook verdomd gezellig.

Goeden avond.

Zo vrienden, daar zijn wij dan weer.

Ik moet zeggen dat ik met enige ontsteltenis heb vernomen dat ik in een nieuwe vorm verschenen ben. Ik was net zo blij dat ik van de vormen eindelijk af was. Maar ik heb in ieder geval geprobeerd de zaak werkelijk ernstig te behandelen zover dit mij, met mijn aard en inslag, maar mogelijk is.

Er zouden na het eerste deel nog onduidelijkheden gebleven kunnen zijn. Dan kunt u nu daaromtrent alsnog vragen stellen

x U vertelde dat de orde ook in andere landen dan Nederland en België werkzaam is. Wordt het contact met de mensen dan daar zo onderhouden als hier, dus b.v. met een trance medium? Kunt u iets zeggen over werkwijze en structuur in die andere landen?

- Ik meende u voor de pauze al duidelijk te hebben gemaakt dat wij wat dit betreft wel erg vaag moeten blijven. In ieder geval werken wij inderdaad in meerdere landen middels trancemediums, in andere landen gebruiken wij inspiratief werkende mediums.

De keuze ligt mede vaak aan de omstandigheden en dus niet alleen aan het voorhandene materiaal. In Rusland kun je in een kleine plaats en zeer beperkte kring nog wel eens met een trance medium werken, maar in een grotere plaats is het om verschillende redenen, zoals b.v. aanpassing aan plotseling komende bezoek, het beter wanneer inspiratief wordt gewerkt. Je kunt dan gemakkelijker de kraan meteen dichtdraaien zonder omschakelingstijd. In dat, zo kan ik u verzekeren, is in dergelijke landen nog wel eens noodzakelijk.

In de Usa hebben wij verschillende groepen. Een daarvan is zelfs zeer bekend geworden en publiceert ook zeer veel, zoals u hier. De kern hier is een trancemedium.

In een land in Z. Amerika werken wij middels iemand die zichzelf in feite in een soort roes brengt met bepaalde middelen. In die roes wordt die persoon toegankelijk, kan "bevangen" worden en is dan a.h.w. een gewoon medium. Maar zonder die roes, middelen en gebruiken kan de persoon in kwestie het contact kennelijk niet voldoende tot stand brengen.

Er zijn dus nogal wat verschillen. De wijze van werken is altijd weer zo goed mogelijk aangepast aan het volk waar wij mee spreken. Om een voorbeeld te geven: in uw land mag je over centen en over politiek spreken. Er zijn andere landen waar men juist deze onderwerpen niet mag noemen en, sprekende over de liefde, mag je het daar alleen erg romantisch dan wel zeer christelijk doen.

Er zijn groepen in landen, waar je juist alle christelijke benaderingen zoveel mogelijk moet vermijden en uit andere geschriften moet citeren, al is het alleen maar om te voorkomen dat men meent met een zuiver christelijke groep te maken te hebben die men eenvoudig niet wil beluisteren.

Eens heeft men in dergelijke omstandigheden ons gevraagd of wij niet toch ergens een christelijke groep vormden en ik weet nog eelgoed, wat het antwoord daarop was: Och, christelijk kun je ons moeilijk noemen. Want datgene wat de christenen van Christus gemaakt hebben is juist datgene wat wij door verdraagzaamheid proberen te verdrijven.

Het is maar, hoe je de zaak beziet. Er zijn in ieder geval vele groepen, er wordt geseanceerd zowel in zeer kleine gemeenschappen als voor zeer grote groepen - afhankelijk van plaatselijke mogelijkheden en omstandigheden.

Wij komen ook nog wel eens door, maar niet met grote regelmaat, in privé groepen, ook al zijn enkele van onze sprekers daartoe weer wel bereid.

Steeds wordt gezien het milieu, de middelen en de mogelijkheden zodanig gewerkt dat een zo juist mogelijke weergave wordt bereikt van de geest van waaruit wij werken. Voldoende?

Neen ik weet het, U is dit niet voldoende, maar meer krijgt u hierover van mij toch niet te horen.

x Jezus zou eens gezegd hebben: wees niet bang voor degene die het lichaam kan doden, maar voor hem die de geest kan doden. Wanneer iemand op aarde b.v. schizoïde is of manisch depressief, komt deze dan met zijn gestoordheid na de overgang in lagere sferen waar hij dwalende blijft omdat hem de kans ontbreekt weer naar het licht te zoeken? Wordt zo iemand dan niet dubbel gepakt?

- Dat klinkt of zo iemand een geestelijk Jamin-product is: alles dubbeldik. Maar een groot deel van dergelijke "kwalen" is geheel of altans grotendeels veroorzaakt door lichamelijke gebreken en afwijkingen. Daarnaast wordt veel veroorzaakt door spanningen en storingen die samenhangen met de stoffelijke omgeving, omstandigheden en problemen van de betreffende.

Een stoffelijke oorzaak betekent reeds, dat de kwaal zelf niet mee zal verhuizen. Zij heeft na de dood geen invloed meer. Komt de kwaal voort uit problemen in het ik, waarbij ook het geestelijk leven en bewustzijn betrokken is, dan zal men daarmee na de dood af moeten rekenen. Maar vergeet niet dat men dan ook geestelijk gezien zelf mede aansprakelijk is voor het tot standkomen van de stoffelijke toestand van abnormaliteit. Duidelijk?

x Kan de geest wel ziek zijn? Of is het altijd een lichamelijke oorzaak?

- Een geest kan niet "ziek" zijn in de stoffelijke zin van dit woord, d.w.z. geheel of deels gestoord in de functie van een van de onderdelen.

Wel blijft een bepaalde geest qua bewustzijn geheel in zichzelf besloten. Dit zou je een ziekte kunnen noemen, maar het omvat het geheel van geest en bewustzijn. Staat een geest open voor al het voor die geest waarneembare dan is dit geest "gezond".

Wie spreekt over "geesteszieken" zou dus beter kunnen spreken over "gedragsafwijkingen op grond van een verkeerd psychisch beeld van de stoffelijke werkelijkheid, ongeacht de oorzaak daarvan.

Dus: een geestesziekte is zelden iets wat werkelijk uit de geest voortkomt. Kijken wij hoeveel "geesteszieken" volgens de stoffelijke duiding van dit begrip zo gemaakt werden door hun omgeving, zo blijkt dat theoretisch misschien velen onder hen anders hadden moeten reageren, maar dit gezien hun eigen toestand en situatie niet anders konden doen. Hierdoor werden zij in een situatie gedwongen die voor hen het noodzakelijk maakte steeds meer aspecten van de werkelijkheid te vertekenen of geheel van zich af te schuiven.

Het uiteindelijk soms voorkomende onvermogen de stoffelijke werkelijkheid ook maar soms en enigszins onder ogen te zien werd dan vaak veroorzaakt door de afwijkingen van de geldende gedragsnormen die uit de eerste situatie voor hen onvermijdelijk voortvloeien.

Ook dit is echter niet werkelijk geestelijk van aard, ook al heeft het enige invloed op de geestelijke ervarings en referentiewereld die in het ik blijft bestaan. Hoeveel verdringingsverschijnselen ziet men niet steeds weer op aarde?

Wanneer ik u mensen op aarde vanuit mijn standpunt bezie - de aanwezigen beleefdheidshalve even uitsluitende - is de meerheid van de mensheid ook in de termen van het menselijk psychologisch denken, min of meer geestelijk gestoord.

Want er zijn maar weinig mensen in staat een verschil te maken tussen hun emoties, hun aanvoelen en hun weten. En aangezien zij een mengsel van deze drie gebruiken om de werkelijkheid te benaderen komen zij tot werkelijkheidsbenaderingen die zover van alle feiten afwijken dat zij daardoor feiten veroorzaken die voor hen ondragelijk zijn. Laat mij nu maar hopen voor u dat u inderdaad daartoe niet behoort.

Er zijn helaas veel mensen die voor zich een levensbericht schrijven dat klinkt als een politiek programma: iedereen die redelijk is weet wel, dat het nooit te verwezelijken is, maar men verwijt zich dat men het niet waar kan maken. En dat is de oorzaak van veel onzin. **Kommentaar?**

x Bij welke psychologische problemen heeft de orde enige aandacht en zal zij kracht geven of zo? Wat voor hulp is het dan?

- Wat wij altijd weer doen is eenvoudig: proberen iemand die inziet, ergens inziet, dat zijn eigen reacties onredelijk of onjuist zijn, te helpen. D.w.z. dat wij helpen diens begrip en gevoelsleven te verschuiven tot hij dichterbij de werkelijkheid komt.

Daarnaast proberen wij vaak mensen kracht te geven omdat zij in een crisis verkeren en deze eerst moeten doorstaan voor zij tot de norm terug kunnen keren.

Dan zijn er ook velen waarvan wij menen dat het beter is hen maar te laten gaan, daar wij dezen eerder en beter menen te kunnen helpen wanneer zij zijn overgegaan. Dit laatste hebben wij enkele malen zeer intens gedaan, zelfs voor leden van de orde hier.

Het gaat dan om mensen die in een situatie komen die voor hen dermate onwezenlijk is dat zij als gevolg daarvan - je kunt hier niet meer spreken van eigen schuld - overgaan.

Je kunt die mensen niet meer lichamelijk gezond maken zonder te sterk in te grijpen in het geheel van hun persoonlijke ontwikkeling. Je kunt hen psychisch en psychologisch ook niet verder helpen: gezien hun lichamelijke toestand en de rest aanvaarden zij dit niet.

Wacht je tot deze personen overgaan dan vallen die hinderpalen weg en is het mogelijk hen betrekkelijk snel tot een toestand te brengen waarin zij zich voorlopig al redelijk happy kunnen gevoelen. Ben je zover, dan gaat het verder stapje voor stapje beter.

x Waarom worden geesten steeds weer geïnkarnéerd wanneer zij in de sferen gemakkelijker te kneden zijn? Dat zou toch niet nodig zijn?

- Zij zijn niet gemakkelijk "te kneden". Die uitdrukking komt geheel voor uw rekening. U moet niet denken dat het leven na de dood een soort hemelse sauna is.

Wel is het een feit, dat vele lichamelijke factoren wegvallen en dat daardoor een zuiverder bewustzijn t.a.v. de eigen persoonlijkheid, eigen afgelopen leven ook en eigen betekenis, bereikbaar is. Dat houdt in dat iemand die bereid is te aanvaarden dat zijn voorstellingen verkeerd waren, inderdaad betrekkelijk snel kan evolueren.

Maar om verder te kunnen gaan dan je ogenblikkelijk bewustzijn reikt heb je ervaringen nodig waardoor je weer aan "hogere" trillingen kunt beantwoorden.

Op het ogenblik dat je inhoud niet voldoende is kun je aan het hogere niet meer beantwoorden. en gezien je als geest in een "wereld leeft" die niet objectief maar geheel subjectief bepaald wordt zijn er maar weinig mogelijkheden om de noodzakelijke belevingen voor jezelf in de geest te scheppen.

Dientengevolge keer je dan terug naar een wereld waarin een pseudo-objectiviteit je dwingt tot een reeks van belevingen die

je niet meer zelf door eigen denken alleen geheel kunt controleren .
daar doe je dan de ervaringen op waardoor een je beter en hoger afstem-
men weer mogelijk wordt. Daarom inkarneer je. Voldoende?

Hoe heb je dit in de hand?

Tegen de tijd dat je daaraan begint beseft je, dat je geen
hand meer hebt. Je wilt. B.v. omdat je je huidige toestand onaanvaard-
baar vindt - in een duisterder sfeer - danwel omdat je beseft dat je
huidige toestand geen verdere ontwikkeling meer toelaat. Dan besluit
je inderdaad te inkarneren.

Er staat dus nergens een grote geest die zieltjes in lichamen
stopt. Er is wel een hele vlucht entiteiten die meent: ik zou nu toch
wel inkarneren. Soms is er dan een die zegt: daar zie ik een punt
waar ik best bij zou kunnen behoren. Later komen zij dan gemeenlijk
tot de konklusie dat zij toch nog beter anders gekozen zouden kunnen
hebben, maar dat is dan ook weer een ervaring die, wanneer je nogmaals
zoudt moeten inkarneren, de kansen op een geheel juiste inkarnatie
doet toenemen.

Is er in de sferen geen overbevolking?

Een bekend delfts predikant heeft een tij land een enorme
theologische ruzie gehad met een konfrater over de vraag hoeveel
engelen kunnen dansen op de punt van een naald.

Ik mag wel zeggen dat wij, zuivere energie zijnde, geen ruim-
te of plaats innemen in de zin waarin een stoffelijk geheel dit doet.
Er is dan ook geen overbevolking omdat een ieder onder ons leeft in
een wereld die bepaald wordt door zijn eigen harmonische vermogens
en a.h.w. doof en blind is voor alle werelden waar het ik niet bij
past. Iedereen denkt dan ook, dat hij de gehele kosmos als ruimte ter
beschikking heeft voor zich en degenen met wie een harmonie bereikt
is. Zo iemand beseft dus niet dat het ook bij ons soms verrekt druk
kan zijn. Voldoende? Trouwens, er zijn in deze tijd heel wat geesten
die inkarneren. Helaas zijn er niet voldoende oudere zielen die nog
willen inkarneren, dus je krijgt er veel tussen die vroeger een
beest zijn geweest. Die worden dan wel mens, maar hangen gemeenlijk
nog een inkarnatie of wat toch voornamelijk nog de beest uit. Iets
waarvande de gevolgen in uw eigen wereld gemakkelijk en voortdurend
kunt zien.

Ik heb vele entiteiten ook van de orde in de laatste jaren
gehoord. Zij hebben het allen best naar hun zin. Ik vraag mij af
waarom zij dan weer verlangen krijgen om te inkarneren. En dat leven
als mens van de vroegste tijden tot op heden, waar is dat ingelijk
alles nodig voor? Ik zie de gehele wereld als een groot brok ellende.

Persoonlijk heb ik dan ook nog geen behoefte om terug te keren.
Maar stel u nu eens voor dat je werkt voor een baas, in een klein bedrijf.
Je hebt het zover gebracht als je maar kunt. Je komt tot de konklusie
dat je alleen verder kunt komen wanneer je naar verhoging op een
lagere trap weer begint, maar nu in een groter bedrijf.

Daar je bereid bent om hard te werken om verder te komen
zul je dan overstappen, zelfs al was je redelijk te vreden in die oude
baan. Nietwaar? Dit overstappen is ongeveer hetzelfde als inkarneren:
Je gaat dus terug om gemakkelijker vooruit te kunnen gaan. Ook al
klinkt u dit nu mogelijk vreemd .

Dan het grote raadsel: waarom leven geesten in de stof? Ik
meen dat dit ergens is vastgelegd in hun origine. Maar dit kunnen wij
niet nagaan. Wij weten dat er een ogenblik is dat je zegt: Héé, ik ben
ik, want de rest is anders.

Maar wat daarv oor is weten wij niet. Over de oorzaak die ons
zo verder doet gaan kunnen wij theorien bouwen, maar wij weten het niet.

Het enige wat wij wel weten is, dat wij geneigd zijn te groeien van een zeer grote eenvoud van erkenning en denken naar een steeds grotere complexiteit. Zoals wij beseffen dat, wanneer wij het optimum aan complexiteit bereikt hebben, wij weer komen tot een vereenvoudiging van hoofdlijnen waarbij alle details nog steeds beseft worden, maar nu in een juiste volgorde van belangrijkheid.

Dat is dus het bewustwordingsproces. En dan ben ik geneigd... Maar wie ben ik? Ik ben ook maar een idioot. U moet niet denken dat ik mij boven u wil stellen.

Ja inderdaad. Maar anders zou je dergelijke vragen toch niet stellen, nietwaar? Wij weten of kunnen weten dat wij op deze wijze groeien naar een steeds groter besef van het werkelijk belangrijke. Dit zonder hierbij ons begrip voor het onbelangrijke te verliezen.

Ik denk dat het einddoel is: alles zo te vereenvoudigen dat wij de éne kracht kennen waarvan wij deel zijn zonder de vele aspecten waarin die kracht zich manifesteert daaronder uit het oog te verliezen.

Ik denk het, maar weten doe ik het niet.

x Dit heeft iets te maken met hetgeen men in het oosten karma noemt?

- Wat is karma? Het is in feite niets anders dan een konditionering die zich vanuit de aarde al tans voor een deel in de geest kan voortzetten.

Het betekent dus niet: ik heb jou in deze inkarnatie geslagen, in een volgende inkarnatie krijg ik die - mogelijk van jou ook nog - terug. Wel betekent het: ik heb mijzelf een bepaald denk en gedragspatroon aangewend en dit zal mede bepalend zijn voor mij geestelijk leven en de eventueel daarin te gevoelen behoefte om weer in een stoffelijke vorm terug te keren.

Het betekent in feite: wanneer je een klas doorlopen hebt zal de leerstof daar opgenomen, bepalen welke volgende klas je nog kunt gaan volgen. En ook welke keuze je later eventueel kunt doen uit verschillende scholingsmogelijkheden.

zo bezien zit er dus wel iets in van karma. Maar zoals ik al eens eerder mocht zeggen: de europeese versie van karma wordt uitgedragen door de amsterdamse conducteur. Want die roept nog steeds tegen zijn bestuurder "karrama" wanneer hij bedoelt: verder gaan.

Men ziet de samenhangen nu eenmaal toch anders in het westen dan in het oosten, hoeveel moeite men zich ook geeft. Dit betekent dat voor ons karma nooit kan worden uitgedrukt in een vaste wetmatigheid en kringloop zolang wij westerling zijn: enerzijds hebben wij verleerde de natuurlijke kringloop in en aan ons zelve voortdurend te erkennen, anderzijds zijn wij zover gevorderd dat wij kunnen beseffen dat geestelijke krachten geen volledige herhaling gedogen, maar slechts ontwikkeling beogen.

Daarom meen ik dat alles wat ik zover naar voren heb gebracht niet geheel vergelijkbaar mag worden geacht of is met de primitief-oosterse uitleg van het begrip karma.

Wel stemt het overeen met bepaalde visies daarop bij enkele boeddhistische sekten en ook met de visie die in de krishnaleer voorkomt - zij het dat dit karma daarin niet wordt gezien als een algemeen proces.

Er is dus een zekere parallelliteit aanwezig, maar ik ben toch niet bereid gelijkheid of overdrachtelijkheid zonder meer te erkennen tussen het begrip karma en de uitleg die ik u zover gegeven heb. Voldoende?

x Regressie (onverstaaenbaar.)

Een eenvoudig vergelijkend voorbeeld: u hebt een nederlands boek waarin zo hier en daar spreuken voorkomen in het sanskriet. U hebt in dit leven nooit geleerd sanskriet te spreken of te lezen. Kunt u al voorlezende zonder deskundige vertaling dan anderen duidelijk maken wat er in het sanskriet precies beschreven staat?

Wanneer je in stoffelijke referentienormen een uitdrukking moet geven aan een geestelijk bestaan of bestel dan wordt dat heel erg moeilijk omdat u eenvoudig niet beschikt over de nodige termen om de gegevens te interpreteren.

En wanneer wij proberen iets van het geestelijke bestaan voor u te interpreteren dan doen wij dit eveneens, zoals u opgemerkt kunt hebben, eerder in vergelijkingen dan in exacte beschrijvingen.

Het bewustzijn van de geest omvat wel een deel van de inhouden van de hersenen maar niet het geheel, de functionaliteit van de geest is gebaseerd op harmonischen en niet op reactieketens zoals het hersendenken. Enig vergelijk daartussen is dan ook maar heel moeizaam te maken.

Een uitdrukking geven aan vroeger ketendenken in de termen van huidig ketendenken is voorstelbaar. Maar elke omzetting van een harmonisch denken in ketendenken voert altijd weer tot vaagheid.

Ik hoop nu maar dat dit antwoord in al zijn vaagheid toch duidelijk genoeg was om u altans enigszins te bevredigen.

En nu geloof ik werkelijk dat het langzaam maar zeker tijd wordt om naar het einde te sukkelen. Wat trouwens datgene is wat een mens zijn gehele leven lang al doet.

Het gekke is voor de mens dat het einde het beste begin is wat je je maar denken kunt zolang je maar niet denkt dat je al aan het einde bent voor je goed begonnen bent.

Wij hebben vanavond dus gesproken over de orde in de geest. Al die andere vragen waren maar bijkomstigheden. En dat ook karma er bij te pas kwam lijkt onvermijdelijk. Kortgeleden hebben wij de 25.000e vraag op dit gebied binnen het nederlandse taalgebied gevoerd. Waaraan je kunt zien waarmee vele mensen bezig zijn.

Mogelijk denken die dat karma zo iets is als een geestelijke inkomsten-belasting en vrezen nu wanneer zij overgaan met een navordering gekonfronteerd te worden.

U moet echter goed begrijpen dat de orde in de geest de meest vrije, in zekere zin een bijna anarchische structuur is, die gebaseerd is op overeenkomstigheden van aanvoelen en denken zover dit geestelijk kan bestaan. Dit voert tot een gemeenschappelijk optreden met het doel anderen deze vrijheden - hoe dan ook - deelachtig te doen worden.

Wanneer u dit nu maar in de gaten houdt zult u ook begrijpen dat de odv. in feite maar een enkel verschijnsel is te midden van vele. U zult daarnaast beseffen dat, wat u ons ook kunt verwijten, het zeker geen kwaadwillendheid is. Wij willen elke mens iets gelukkiger, iets rustiger, iets blijer, iets vrolijker maken.

Wanneer wij daarin slagen men wij reeds veel gedaan te hebben. Zegt u dat u dit niet past zo zijn wij absoluut bereid dit te aanvaarden. Want omdat wij geloven een bepaalde vrijheid te hebben binnen de kracht waaruit wij ontstaan zijn, zijn wij er van overtuigd dat een zelfde vrijheid ook u toekomt. Daarom dwingen en dringen wij niet.

Ook al oreren wij, doceren wij en hameren wij soms zelfs al te veel op hetzelfde aambeeld. Wij bedoelen het goed, u bedoelt het ook goed. Laat ons dan één ding afspreken, of het nu de orde aan gene zijde danwel aan uw kant betreft:

Zij stelt zich ten doel om een medemens wat beter en gelukkiger te laten leven en zelf iets meer van de mogelijke vreugden van het leven te genieten zonder daar anderen ooit onder te laten lijden, onrecht te doen of te belasten.

Wanneer wij het daarover eens kunnen zijn mag ik zo langzaam aan tot een einde komen en zeggen: vrienden, mij was het een genoegen.

Ik heb het al eens eerder gezegd: ik hoor graag een goede spreker, daarom valt het mij zo moeilijk van mijn gehoor afscheid te nemen.

Maar wij moeten met vele dingen rekening houden. En de verdraagzaamheid eist van mij dat ik niet langer een beroep op de uwe doe, dat ik het medium zijn rust gun en u dus alleen verder nog een prettige en zegenrijke avond toewens, een prettig weekeinde - U krijgt heus nog een redelijk mooie zondag.

En als ondanks dat het u wat somber toeschijnt: zoek naar een enkel straaltje licht. Wanneer je maar een enkel straaltje licht hebt is zelfs het werkelijke donker al heel wat beter te verdragen.

Goeden avond.

d-d. 10 september 1982

(tekst volledig, gekorrigeerd voor leesbaarheid, vragen bekort)

(stukje van een schone woord uit 1959)

Zij rebbelen en kwebbelen
als kippen op de roest
over wat de een niet deed
en wat de ander moest.

Zij pruttelen en tuttelen
als ketels op het vuur
en speculeren al maar voort
omtrent het stervensuur

Zij vragen en zij zagen voort
omdat zij steeds vergeten
de waarheid die ook in hen leeft
vrijelijk welkom te heten.

Toch derven zij het sterven niet
en is hun tijd gekomen
dat leven zij gelukkig voort
in wereld mooier dan hun dromen.

Mens, vergeet niet wat je weet:
je bent een machtig wapen
Dat niet voor oorlog, maar alleen
voor vrede werd geschapen.

= Spreker, Henri, bracht in deze stijl 16 coupletten aan het einde van een avond, waarop eveneens de Orde der Verdraagzamen ter sprake was gekomen. red. =